

Преславски Вестник

Администраторъ: **Стоянъ Бонавъ** — Преславъ
Редакторъ: **Н. Пенчевъ**.

Независимъ седмичникъ

Абонаментъ: за година 60 лв., 6 месеца 35 лв.,
3 месеца 20 лв.
Обявления и реклами по споразумение.

„Златната църква“

на Симеона при Преславъ

Н. А. Мушковъ.

Дружеството „Българска старина“ предприе презъ 1927 г. разкопки при Преславъ, които презъ 1928 год. се продължиха отъ Народния музей. Като се резултатъ на тѣзи разкопки откри „Златната Църква“ на Симеона, както и развалинитѣ на друга огромна сграда, на върно дворцитѣ на царетѣ отъ първото българско царство, чиято столица билъ Преславъ. За сега може да се говори само за църквата, която е напълно разкопана и сж закрепени оцѣлѣлитѣ до наши дни стени. Разкопаването на дворцитѣ е въ самото начало и за сега за тѣхъ нищо не може да се каже. — Бждещи разкопки ще освѣтлятъ и тѣзи старини.

Златната църква е построена близу до р. Тича върху единъ хълмъ, отъ който се виждатъ великолепно гледки на околността. Стенитѣ на църквата сж запазени здрави на нѣкои мѣста на една височина надъ три метра. Самата сграда има съвсемъ необикновенъ планъ и по тази причина тя има голѣмо значение за източно-християнската архитектура.

Още отначало трѣбва да отбележа, че при разкопкитѣ на златната църква не се откриха важни документи за нейната история. Не се знае даже на кой светецъ тя е била посветена. Отъ единъ неясенъ надписъ, запазенъ върху една отъ стени, може да се предполага, че тя била посветена на Св. Ивана и че била съградена въ времето на нѣкой си непознатъ въ историята „Павелъ книгопазителъ“ (хартофилакъ).

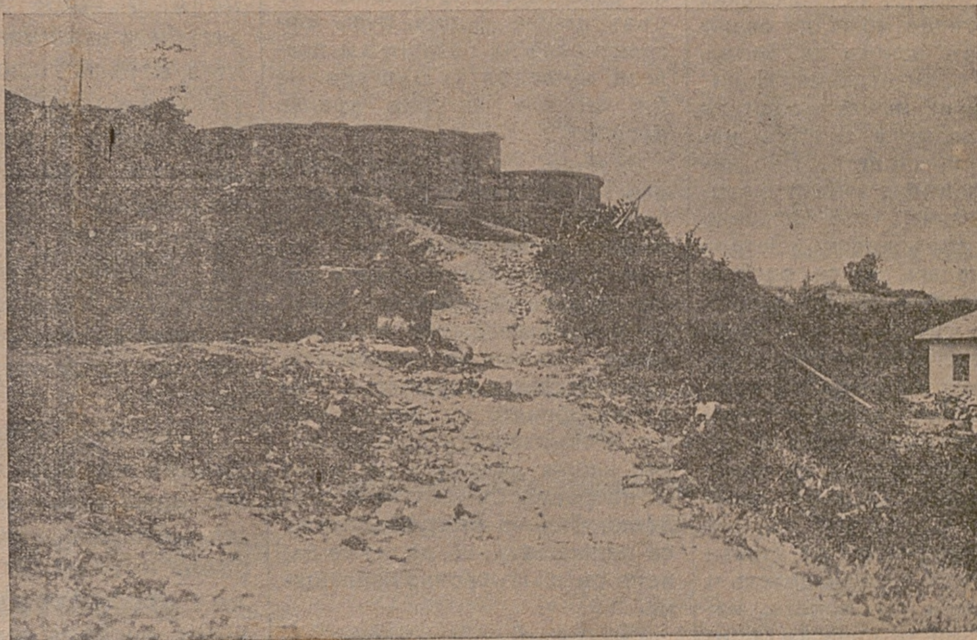
Но въ замѣна на това знаемъ друго едно важно обстоятелство, то е, че откритата църква е сжщата „златна църква“, която е била построена по заповѣдъ на царъ Симеона. Това знаемъ отъ единъ български ръкописъ отъ XIV в. запазенъ въ московската Синодална библиотека, къмъ който има една преписка, отъ която се вижда, че българскиятъ преводъ на четиритѣ слова на Птанасия Александрийски противъ арианитѣ, направенъ по поръчка на Симеона въ 906 година, е билъ преписанъ на следната година отъ Черноризецъ Тудоръ Доксовъ въ съградената наскоро отъ Симеона „златна църква“, която се намирала на устието на Тича. Похвалнитѣ думи, изказани отъ Симеоновия съвременникъ Йоанъ Екзархъ за великолепието на царскитѣ дворци и църкви „съ безбройни каменни и дървени украшения и чудна живопись, украсени отъ

вжтре съ мраморъ, медъ, сребро и злато“, сжщо подхождатъ на жалкитѣ останки отъ старото великолепието на откритата църква и съседнитѣ до нея царски дворци. Открититѣ колони отъ бѣлъ и разноцветенъ мраморъ; мраморната, керамична стѣклопозлатената мозаика, отъ които следи и останки сж открити въ църквата, напълно потвърждаватъ думитѣ на Йоана Екзарха зт великолепието на „златната църква“.

Както казахъ и по-горе, особени веществени паметници, освенъ колони, части отъ корнизъ, мозайки и други дребни предмети не се откриха при Преславъ. Не е намѣрена даже нито една сребърна или златна по-ценна монета; всичкитѣ намѣрени до сега монети сж медни, които иматъ значение само за датирането на църквата. Това доказва, че църквата била разрушена, но преди това е била обрана.

Понеже намѣренитѣ монети иматъ значение за приблизително опредѣление, до кога е сществувала църквата, нека дамъ тукъ описание на прегледанитѣ отъ менъ монети, произходящи отъ разкопкитѣ. Една бронзова монета отъ римския императоръ Гордианъ III (238—244 г.) съ жена си Транквилина, сѣчена въ Анхиало; 13 медни монети отъ Иванъ Цимиски (967—976 г.); 1 сребърна монета съ отрѣзани краища отъ Василии II българоубиеца (976—1025 г.); 1 медна монета отъ Теодора (1055—1056 г.), дъщеря на Константина VIII (1025—1028 г.); 4 медни монети отъ Константинъ X Дука (1059—1067 г.); 8 медни монети корубести отъ Алекси I Комнинъ (1081—1118 г.); 2 медни монети корубести отъ Исакъ II Ангелъ (1185—1195 г.); 4 медни монети корубести отъ Алекси III Комнинъ (1195—1203 г.).

Споредъ бележитѣ на ръководителитѣ на разкопкитѣ, една отъ монетитѣ на Цимиски била намѣрена до самата църква, южно, въ най-долния пластъ, до втория цокълъ. Сребърната монета на Василий II била намѣрена южно до о л т а р я на 80 см. въ н а б и т и я пластъ; на 90 см. дълбочина по сжщото направление била намѣрена една монета отъ Константинъ X Дука; а вънъ отъ атриума били открити 4 гробници, въ една отъ които била намѣрена една отъ монетитѣ на Цимиски. Намѣрена е въ насипа и една малка сребърна монета турска (акче) отъ XVII вѣкъ.

Външенъ изгледъ на златната църква

Като изключимъ монетата на Гордианъ III, която не се знае въ кой пластъ отъ насипа е намѣрена и която случайно е попаднала тамъ, всичкитѣ други монети иматъ връзка съ самата църква и могатъ да послужатъ като документи за нейното датиране.

Отъ преписката на поменатия по-горе московски ръкописъ трѣбва да заключимъ, че откритата отъ разкопкитѣ при р. Тича при Преславъ църква е сжщата Симеонова „златна църква“ и че тя е построена въ 906 или 907 г. Отъ намѣренитѣ тамъ монети трѣбва да се предполага, че тя е сществувала до началото на XIII в., значи и въ времето на второто българско царство.

Не ще съмнение, че Преславъ е пострадалъ първъ при нашествието на руситѣ и сетне на византийцитѣ; богатствата на дворци и църкви били ограбени, но самитѣ сгради не сж да сж били разрушени. Сградитѣ тогава сж били напуснати изоставени на стихийтѣ. Разрушението трѣбва да е почнало къмъ срѣдата на XI в. при нашествието на кумани, маджари и печенези. Царетѣ отъ второто българско царство едва ли сж могли сериозно да мислятъ за заздравяването и възстановяването на преславскитѣ полуразрушени сгради. Това ни доказва още и обстоятелството, че отъ прегледанитѣ отъ менъ монети, намѣрени при златната църква, не се указа нито една българска.

Навърно златната църква е сществувала полуизоставена до края на XIV в. и при покорението на България отъ турцитѣ, крепости, дворци и църкви въ Преславъ сж били до-разрушени и материалитѣ използвани за постройки на джамии, мостове, чешми, казарми, шосета и пр. Разрушението трѣбва да е продължа

КООПЕРАЦИЯ „БЪЛГАРСКА ЗАХАРЪ“ БЕЗЪ КРЕДИТЪ.

Висшия кооперативенъ съветъ при Централната кооперативна банка бѣ разрешилъ **5 мил.** лева кредитъ на „Българска Захаръ“, сега, обаче, финансовия министръ зачеркналъ този кредитъ. Поради липса на другъ кредитъ и срѣдства, успѣхътъ на кооперацията остава проблематиченъ. Отъ друга страна оставатъ още 1—2 месеца до фабриката на цвѣклото. Ако за това кратко време кооперацията не построи фабриката, остава откритъ въпроса за преработката на кооперативното цвѣкло.

Това положение създава голѣми грижи на кооперациитѣ. Очевидно е, че и тукъ не сж избѣгнати грѣшкитѣ, които сж коствали толкова скъпо на кооперациитѣ и синдикати. Сѣе се цвѣкло, безъ да има на лице фабрика за преработката му. Това е капитална грѣшка, съ най-лоши послѣдствия. Какво ще стане съ цвѣклото, ако по финансови или технически причини не преработи фабриката? Този важенъ въпросъ не сж си задавали захарокооператоритѣ. И але сж изложили и себе си и интереситѣ на кооперацията. При това неразумно стопанстване никой не би се решилъ да ги кредитира. А специално държавата, има право и дългъ да бжде внимателна при кредитирането на кооперацията, още не успѣла да прибере разпиленихъ стотици милионни лева отъ „Асѣнова Крепостъ“, „Въча“ и отъ разнитѣ тютюневи синдикати.

На 4, 5 и 6 августъ т. г. се свиква въ София XIV редовенъ конгресъ на Съюза на служителитѣ отъ изборнитѣ учреждения съ дневенъ редъ: отчетъ на управителния комитетъ; отчетъ по новия законопроектъ за обшинитѣ; докладъ на контролната комисиия; насоки, срѣдства и цели на професионалното движение на изборнитѣ служители; какъ трѣбва да се реорганизира пенсионния въпросъ; измѣнение нѣкои членове отъ съюзния уставъ и др. Отъ Преславъ замина кмета Бояджиевъ като делегатъ.

вало до XVII в., както това ни показва намѣрената при разкопкитѣ турска монета отъ това време.

Печатътъ — първа велика сила

Днесъ вече печатътъ не е „седмата велика сила въ свѣта“, както е казалъ единъ професоръ. Той е билъ такъвъ тогава, когато днешниятъ френски министъръ председателъ г. Тардьо билъ още младъ журналистъ и като такъвъ единъ английски държавникъ го нарекълъ „седма велика сила въ свѣта“. Днесъ печата е първата велика сила въ социално-политическия животъ на нещата планете; той осжди диктатурата, популяризира О. Н. и подобри отношенията между държавитѣ; сблизилъ континентитѣ; помирилъ раситѣ и направилъ истинско чудо за 12 години отъ войната насамъ.

Земледелието ще ни спаси.

Нашето селско стопанство преживява тежка криза, която така чувствително се отрази на цѣлокупния ни стопански живот. Неговото бъдаще, обаче, — ако то остане въ днешното си положение — ще бъде още по-вече притеснено, защото външните пазари на неговото производство се заемат от други страни. Руското и турското жито — да не говоримъ за американското — ще завладяват и египетския, и цариградския и гръцкия пазари. Тѣ вече силно конкуриратъ и почти измѣстиха нашето жито и брашно.

А да се мисли, че нашето земледѣлие безъ външни пазари ще може да се съвземе и да заживѣе единъ интензивенъ животъ, е неоснователно мислене. Тоже е неоснователно мисленето, че търговския ни балансъ ще може да се подобри безъ износа на земледѣлчески произведения. Новитѣ условия на международните пазари наложиха и новъ начинъ на производство. Ако нашето земледѣлие запази днешната си форма, то е осъдено на единъ цѣлъ животъ. Затова нему се налага да се реорганизира, да приспособи производството къмъ чуждитѣ пазари, съ една дума — следъ като задоволи вътрешните нужди отъ зърнени храни и други продукти, всичкото си останало производство трѣбва да приспособи спрѣмо чуждитѣ пазари. Вѣрно е, че всѣка държава въ желанието си да запази собствения си производител и националната си монета, издигна голѣми митнически бариери за чуждия вносъ, но е вѣрно така също, че за онзи чуждъ вносъ, отъ какъвто се чувствуваша въгрешна нужда, митническите бариери се снижаватъ. Климатическите условия на нашата страна сж така благоприятно съчетани, щото поз-

воляватъ богато да виреятъ земледѣлски култури каквито нѣма другаде, или ако има, тѣ сж по-единично, а не въ сѣжителство като у насъ. Като нашия селско стопански венецъ нѣма никоя страна.

Редомъ до ароматичната роза е доброточествения тютюнъ, свилата, рапицата, слънчогледа, отлично зеленчукарство, ароматични плодове и гроздя, птици и добитѣкъ, които по вкусъ нѣматъ конкуренти. Къмъ тѣзи култури могатъ да се наброятъ и други отъ второстепенно значение. Тѣхното обработване до сега у насъ е ставало безсистемно, а износъ имъ сѣвършено неуреденъ. Новото време налага нова система на производство, новъ подборъ на култури и изработване планъ на стопанска България. Ако всичко това би се извършило въ сѣвършенна форма, безъ организиране на пазаритѣ и превоза земледѣлска България не би сторила сигурна крачка напредъ.

Разбира се, че реорганизирането на нашето земледѣлие, неговото рационализиране и приспособяването му къмъ нуждитѣ на чуждия пазаръ е една колосална работа, която трѣбва да ангажира всичките наши стопански институти, включително и държавата. Модернизирането на земледѣлието е свързано съ разходи, които нашия селянинъ не може да посрещне съ собствени сръдства. Такива не трѣбва да му се подаряватъ, но да му се даватъ съ дългосрочно изплащане.

Стопанското спасяване на страната ни е въ нейното земледѣлие.

Нека на дѣло се заработи за неговото издигане, за да се спасимъ отъ економическата и политическата криза.

А. Трифоновъ.

Деклариране имотитѣ на българи въ Добруджа срокътъ е фаталенъ.

Лицата, които живѣятъ въ България, а иматъ имоти въ Нова Добруджа — Ромъния сж длъжни да подадѣтъ най късно до 7 августъ декларации за имотитѣ си.

Съгласно чл. 10 отъ измѣнението и допълнението на закона за организирането на нова Добруджа имотитѣ трѣбва да бъдатъ опредѣлени съ названіята, границитѣ, мѣстоположението, селото, общината, окръга и да се покажатъ юридическите основания, по които се владѣятъ, като се приложатъ актоветѣ. Декларациитѣ могатъ да бъдатъ подадени направо отъ стопанитѣ или отъ пълномощни, роднини, даже и приятели. Ето защо всички, които макаръ и живущи въ България, иматъ имоти въ Нова Добруджа (Ромъния) отъ горепоказанитѣ категории трѣбва да псбързатъ

съ декларирането имъ, понеже срокътъ изтича на 7 августъ тази година.

Всички, които сж направили презъ 1924 година декларации следъ срока, предвиденъ отъ закона, могатъ да искатъ присъединяването имъ къмъ новитѣ, които ще попадатъ, за да могатъ да бъдатъ разгледани едновременно и да се ползватъ отъ доказателствата, прибавени къмъ тѣхъ.

Тия пъкъ, които сж подали въ срока декларации презъ 1924 г. но тия декларации сж били отхвърлени като неподдържани, и решенията не сж били атакувани предъ апелативнитѣ комисии, могатъ въ сжщия срокъ до 7 августъ, да подадатъ апелативни жалби. Следъ датата 7 августъ не се приематъ вече нито декларации нито апелативнитѣ жалби

Възпитание и закрила на младежта.

Едно добро дѣло незабелязано се твори въ гр. В. Търново. Това е пансионътъ за страни ученици, следващи въ среднитѣ училища въ града. На по-вече отъ 300 момичета отъ разни села на този окръгъ и отъ други градове, следватъ гимназията, търговското или стопанско училища настанени по разни квартири, като по-вече се хранятъ и по разни гостилници.

Културно просвѣтния сѣюзъ „Стара столица“ въ Търново,

водимъ отъ желание да прибере поне една малка частъ отъ тия девии въ едно, за едно по правилно развитие и възпитание, се е нагърбилъ съ не леката задача да обезведе и поддържа единъ пансионъ за тия ученички. Условиата за записване въ пансиона сж почти готови и ще се изпращатъ на всѣкиго, който, ги поиска.

Ние поздравяваме тази хубава инициатива.

Настоящия брой закъсня по технически причини и се издава двоенъ. За напредъ вестника ще излиза редовно.

Лѣкаръ Донъ Жуанъ

Най-големото узаконено беззаконие у насъ сж превознитѣ сръдства, които се отпущатъ на официални лица и съ тѣхъ се вършатъ най-големитѣ злоупотребления подъ очитѣ на властѣта и то отъ отговорни фактори.

Ветеринарниятъ лѣкаръ въ Преславъ Хептенъ я ударилъ презъ просото, като че ли се намира въ държава безъ сайбия. Каруцаря и коня му, който загубилъ въиностъ на такъвъ, служилъ само да отнася държавната особа за неговитѣ чести и безъ честъ любовни похождения. По цѣла нощъ това е неговошо предназначение. Робски тегли колата нещастното животно и нѣма кому да се оплаче, защото и окр. лѣкаръ не се загрижва за него.

Нека окр. ветеринаренъ лѣкаръ провѣри колко пѣши това нещастно животно, недояло, защото дажбата му се изяда отъ голѣмия брой кокошки на доктора, посрѣдъ нощъ отнася изгорати на лѣкара. Въ четвъртъкъ на 31 м. м-цъ презъ нощта не е ли откаралъ учителката Сийка Янчева съ сестра ѝ въ Шуменъ не е ли взелъ въ понеделникъ сумринѣта на 4 того отъ къщицата на същата лѣкара и кога се завърна въ Преславъ, кждето работнитѣ стопани трѣбваше да си губятъ времето, да го чакатъ отъ донъ жуанското му похождение за да туберкулизира добитѣкъ имъ?

Умоляваме окр. ветеринаренъ лѣкаръ, като неговъ прякъ началникъ, да анкетира следното:

1) Колко пѣши въ седмичната коня ходи въ Шуменъ и дали се е мяркалъ предъ него подведомствения му, за да види на какъвъ халъ е дошелъ държавния конъ, отъ безконечнитѣ любовни похождения на тоя самозабравилъ се държавенъ служителъ.

2) Кжде отиватъ паритѣ отпущани за фуражъ на коня — на докиорскиятъ кокошки или въ лѣкарския джобъ?

3) Какъ преглежда и лѣкува болния добитѣкъ, съ лѣкарства или съ пѣсенъ, „о моя лучия“ и защо преславци откарватъ добитѣка си въ Шуменъ?

4) За какво използва коняра Димчо, за да гледа конюшната и коня или за служия въ къщи?

Въпросчетата ще продължимъ, за да види началството му до кжде е отишълъ тоя забравилъ се Неговъ подведомственъ.

Преславски Сждия изпълнителъ

Обявление № 453

На 16 Августъ 1930 год. по изплн. дѣло № 453 сж продамъ въ с. Върбица на публиченъ търгъ разни жими имоти оценени 25,900 лв. принадлежащи на Василъ Вълковъ отъ с. Върбица за въ полза на „Съединенитѣ туневи фабрики“ — гр. Шуменъ за 25570 лв.

гр. Преславъ 4/VIII 1930 год.

Сждия Изпълнителъ: П. Цено

II Сждия-изпълнителъ при Шуменски Окр. Сжд.

Обявление № 165

На основание изпълнителния листъ подъ № 1885 денъ отъ Преславски Мирови сждъ на мартъ 1925 год. полза на земледѣлската банка отъ гр. Преславъ срещу Кънчевъ отъ с. Смѣдово, за искъ отъ 1000 лева ст. лихви, разноски, и съгласно чл. 807 — 823 отъ Гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че 15 дни следъ датата на еднократното публикуване на настоящето въ в. „Преславски вѣсти“ до онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми трае публичната продажъ на следующото длъжниково недвижимо имущество, свободно отъ залогъ и запоръ, а именно: 1) Нива въ землището на с. Смѣдово местността „Горна плевница“ отъ 5.2 дек. при сѣседи: Атанасъ Тодоровъ и Илия Н. Чепишевъ и Н. тѣ на Жечо Аригилевъ оценени 6000 лв.

2) Нива въ сжщото землище местността „Деневъ“ отъ 2 декара при сѣседи: Кою Жечевъ, Юрданъ Калояновъ и Пѣтъ оценена 5250 лв.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Преславъ, 4 Августъ 1930 год.

Сждия Изпълнителъ: П. Цено

II Сждия-изпълнителъ при Шуменски Окр. Сжд.

Обявление № 16

На основание изпълнителния листъ подъ № 132 денъ отъ Преславски Мирови Сждъ на 11-й 1929 год. въ полза на Дана Т. Станчева отъ гр. Преславъ, срещу Патлей Ивановъ отъ гр. Преславъ, за искъ отъ 7559 лв. ст., лихви и разноски, и съгласно чл. 807—823 отъ Гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че 15 дни следъ датата на еднократното публикуване на настоящето въ в. „Преславски вѣсти“ до онова число отъ следния месецъ което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми трае публичната продажъ на следующото длъжниково недвижимо имущество, свободно отъ залогъ и запоръ, а именно:

1) Нива въ Преславското землище местността „Кория“ отъ 4.4 дек. при сѣседи Ангелъ Стойчевъ, Геро Юрдановъ и Тони Желѣзовъ оценена 8458 лв.

2) Нива въ сжщото землище местността сжща отъ 1 дек. при сѣседи: Димитъръ Георгиевъ, Юрданъ Драгичевъ и поляна оценена 1920 лв.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

Гр. Преславъ, 4 Августъ 1930 год.

Сждия Изпълнителъ: П. Цено

II Сждия-изпъл. при Шуменски Окржж. Сжд.

Обявление № 655

На основание изпълнителния листъ подъ № 310 денъ отъ Шуменски Окржженъ сждъ на 13 Октомврий 1929 год. въ полза на П. Василевъ & К. Станчевъ отъ гр. Преславъ срещу Радущъ Ивановъ отъ гр. Преславъ за искъ отъ 11000 лева лихви и разноски, и съгласно чл. 807—823 отъ Гражданското сждопроизводство, обявявамъ, че 15 дни следъ датата на еднократното публикуване на настоящето въ „Преславски вѣсти“ до онова число отъ следния месецъ, което съответствува на датата на обнародването въ канцеларията ми ще трае за втори пѣтъ публичната продажъ на следующото длъжниково недвижимо имущество свободно отъ залогъ и запоръ, а именно:

1) Нива отъ 5.7 дек. находяща се въ землището на Преславъ въ местността „Новнитѣ“ (Добривъ Чаиръ) до сѣседи: Мирчо Пеневъ, Шербанъ Дуневъ, Добри Кулевъ и Ангелъ Кулевъ оценена 20520 лева.

2) Нива отъ 3.9 дек. находяща се въ сжщото землище местността „Новнитѣ“ (Кашлитѣ) до сѣседи: Патлей Ивановъ и Митю Бояджиевъ и пѣтъ оцен. 16380 лева.

Желающитѣ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Преславъ, 25 юлий 1930 год.

Сждия-изпълнителъ: П. Цено

Д-ръ Б. СПИРОВЪ
се установи въ Преславъ.

Скици отъ златната Върбица.

Едно твърде популярно съ силно развито занаятчиство въ миналото е селото Върбица. Разположено въ подножието на Върбишкия балканъ, въ долината на р. Камчия, селото съперничи съ всички села въ Герловото, както по броя на интелигенцията си дългата и оживена чаршия, а така също и по своето мѣстоположение. Върбица има здравъ климатъ чудно хубави околности съ буйни гори и сладка балканска вода. Общинската управа трѣбваше отдавна да провъзгласи селото за курортно, защото покрай природнитѣ си прелести въ селото липсватъ и безбожнитѣ спекуланти и никде не е така ефтино, както тамъ.

Пътуването е много удобно и приятно. Отнася те автомобил на Начо или бай Друми и съ тѣхното сигурно шофиране презъ завоитѣ покрай Камчията незабелѣзано пристига въ селото.

Покрай всички красоти и преимущества на Върбица надъ другитѣ села, въ селото се намиратъ и забележителни личности и ставатъ твърде забавни истории, които може би другаде не се случватъ. Неотдавна за единъ басъ за избора на кметъ се жертвува единъ кракъ. Наистина не е шега работа! Преди 2 месеци трѣбвало да стане изборъ за кметъ. Една отъ забележителнитѣ личности, зодия необикновена, Николай Давидовъ по убеждение земеделецъ, по професия касапъ, бозаджия, ловджия и пр. хваща се на басъ съ съселанина си Братой Петровъ, кой ще бжде кметъ. За щастие Николай Давидовъ спечелва баса, и трѣбвало да се унищожатъ 2 агнета и доволно количество преславско вино, за възбуждане духоветъ на голѣмъ брой сеирджии, дигатъ се на гуляй въ мѣстността Юрта. подъ дебели сѣнки, на агнешки шишъ и студено вино. Единъ отъ сеирджиитѣ, които никога не губятъ отъ кой да е басъ, Начо Марсинковъ възпламенилъ се отъ дветѣ обстоятелства, новъ кметъ и болъ вино, разхатрля се и го избило на борба. И други не сж останали назадъ отъ поканата и почва се борбата. Начо не се задоволява съ единъ, но хваща трима души. Тримата натискатъ нуждитѣ части на възпламенения организъмъ на Начо, той издига въ въздуха тритѣ екзямплири и тржсъ счува се костьта на една отъ потребнитѣ му крака създадени и за ходене. Два месеци лежи нашъ Начо, не скърби за счупения си кракъ, но мжно му е за кметъ че не заслужи да си счупи крака за него . . .

Една отъ знаменитѣ личности е и бай Ианъ Гоговъ кръчмаръ, кметъ народнякъ. Като му погледнешъ шкембето, ще кажешъ че е излъзалъ отъ нѣкой Цариградско дембелхане, а като му видишъ прислужването ще речешъ дали не млада булка, на свекъръ и свекърва да шета.

Радиотелеграфна станция за бърза информация не липсва въ селото. Представлява се отъ бай Жеко Марковъ. До като слънцето още не е изгрѣло, той знае кой какво е рекълъ и какво ще рече, какво е станало и какво ще стане презъ деня.

Купувачъ на хорски мнения е бай Друми Ганчевъ. Купува, но не продава, малко приказва, много работи. Пенсионеръ Пачитанъ и уважаванъ отъ всички да го гледашъ, хасълъ

върбицалия, хеменъ ще му кажешъ, чалъ бе ченгене, и ще се сконфузишъ отъ сертъ калема и умнитѣ му приказки.

Конкурси ставатъ и тукъ. Георги Боневъ е издържалъ конкурса въ надпиване на клиентитѣ си. И като награда за конкурса затворилъ кръчмата и сега подържа кафене но не може да свикне на горчивия му вкусъ.

Не по малка знаменитостъ е и бай Стефанъ Симеоновъ. По професия балтаджия, по убеждение народнякъ, окръсвѣтникъ, ловджия съ единъ куршумъ два заяка бие ако сж вързани единъ до другъ.

Зарегистриралъ е голѣмъ успѣхъ въ общинската си политика като бившъ кметъ и е сключилъ договоръ за общинско здание съ наемъ седемъ осемъ-пжти, отколкото струва, за да се облагодетелствува наемодателя, а да плаща ехалето.

Нищо не би струвала Върбица ако не сжществуваша и следнитѣ знаменитости. Стоянъ Куцаровъ, Димитъръ Европата, Вълчанъ Гугевъ, Илия Вълковъ и още нѣкои. Първиятъ бай Стоянъ е популяренъ въ постоянството си да бжде непостояненъ въ политическитѣ партии. Въ този моментъ е демократъ, но не е останала

партия, да не е миналъ. Съжелява, че нѣма нѣкоя нова за да проучи и нейната платформа. Димитъръ Европата, фигура, незначителна въ противовѣсъ на громкото му и велико име, живѣе да ржкомаха, да те заприкаже и съ едно весело „андра мондра“ да ти пожелае каквото искашъ.

Вълчанъ Гугевъ, богаташъ е колкото да не е сиромашъ. Покрай всѣкидневното му занятие бакалия и търговия, служи и на всемогущия бахусъ, и то понѣкога по седмици, само че не пие своето имане, а на Кьоръ Пенчо златото.

Какво би била Върбица безъ бай Илия Вълковъ?

Не му е нужно образование при наличието на неговитѣ националъ либерални идеи. Три характерни качества притежава: учена неграмотностъ, замалъ високи длжности, безъ да може да се подпише даже на ведомостта; шефъ на зевзецитѣ и самъ зевзекъ; а найотличителното качество, че става на всѣкиго и за всичко свидетелъ и е готовъ да глътне евангелието съ корицитѣ барабаръ.

Весела и забавна Върбица, гордостъ на Герлово, трѣбва по често да те заобикалятъ и те опознаятъ, отъ всички краища, но трѣбва силна ржка въ общинската ти управа, да застанешъ на предишната си висота, както преди достойно си носила името златна,

Паладинъ

Отворена е АПТЕКА въ гр. Преславъ на Никола Кюнстлеръ

3—3

МОДНО ШИВАШКО АТЕЛИЕ

„ПАРИЖЪ“

на

Стойчо Юр. Байрямовъ

гр. Преславъ до мировото сдилище

ПАРИЖЪ и пакъ ПАРИЖЪ

Винаги ще намѣрите доброкачествени платове **шавиоти, габърдинъ, спортни и вълнени шаеци** отъ фабрика **Габрово и Сливенъ.**

Работи се по последнитѣ журнали на **цени конкурентни.**

Леко изплащане. На чиници на 3 месеци срещу разписка.

1—2 Съ поздравъ: ПАРИЖЪ—Преславъ.

КОШНИЧАРСКА РАБОТИЛНИЦА

на

СТЕФАНЪ ДОБРЕВЪ

до Данъчното Управление

ИЗРАБОТКА: Всѣкакви домашни **мебели, детски играчки, кошнички, кувари и пр.**

Изработка **ЧИСТА и СОЛИДНА.**

3—3

Ангелъ Ст. Момовъ

— Преславъ. —

Съобщава на всички притежатели на вършачки отъ околията, че и тая година има на складъ въ града и гарата **синя газъ за трактори** а също така **бензинъ, газойлъ (нафтъ), минерални и ципиндавови масла, гресъ отъ известната имъ марка „Шеллъ“,** които по качество и цена сж **ненадминати досега.**

Христо Сланевъ

Търговецъ — Преславъ

продава **разни манфактурни и колониялни стоки** разни „Ашлионъ“ преди, оксфорди платна и преди „Български Балдерстонъ“ отъ прочутата фабрика „Текстиль“ въ Варна и разни други стоки на много износни цени. 2—3

— Въ Русия се отглеждатъ коне само съ целъ, да се правятъ отъ космитѣ имъ лжкове за цигулки.

— Сърдцето на вегенгартанеца бие средно 59 пжти въ минута а на месоядеца 75 пжти.

— Ливерпулската катедрала има най-голѣмия органъ въ света. Той е съ петъ реда клавиши 222 копчета за изтегляне, 118 регистри и 20,934 свирки.

— Китай е подарилъ на Обществото на Народитѣ най-голѣмата китайска енциклопедия състояща се отъ 36,000 тома и 5 милиона страници.

— Единъ грамъ медъ се събира отъ една пчела за 14 дена.

— Въ Перу расте памукъ въ 13 различни отенѣци.

— Руситѣ жени били винаги по-вече въ свѣта, отколкото жени съ тъмни коси.

— Човѣшкия скелетъ се състои отъ 198 кости.

— Най-голѣмата тжжесъ мжжътъ достига на 40 год. а жената на 50 г.

ЗА НЕОКАСТРЕНО МЪЩЕ

Нареда и чиновничеството.

Нашето селско население е въ паника то е въ тревога за утрешния день. Ценитѣ на произведенията му сж минимални, той губи покупателната и платежнеспособната сила и не знае какъ ще събере двата края. И въ тая паника, когато земледѣлицитѣ съ лица стоятъ предъ вършачкитѣ или на хармана и броятъ зърно по зърно, треперятъ надъ плъда на своя трудъ унили и загрижени се връщатъ отъ лозята, отъ които що годе очакватъ за подобрене на хала имъ и които изглежда не ще бждатъ добри, отчаяние обхванало стопанитѣ отъ лозарство и земледѣлие, въ тия именно томенти, голѣми и малки чиновници, отъ шефа имъ до разсилния, тръгнали по угодата си и използватъ държавнитѣ превозни средства, предназначени за служба и за кошо толкова много разходи се правятъ. Единъ разкарва тжжца си, другъ балдъза си, шрети семейството си като чели тия забравили се чиновници, не знаятъ какъ да пазятъ държавната вещь. Народътъ се възмущава, защото всичко отъ неговия грѣбъ се иска, но и всѣко търпение има своя предѣлъ.

Стига разточителство, мислете за тоя обременялъ и ошрупанъ съ данъци народъ. Още ще имаме възможностъ до пжти, да изнесемъ отъ кого и какъ се използватъ държавнитѣ превозни средства.

Камчийски.

ХРОНИКА.

Награденъ отъ Н. В. Царя.

Председателтъ на дружеството на журналиститѣ въ Плевенъ, г-нъ Ив. Миндиликовъ е награденъ отъ Н. В. Царя съ офицерския кръстъ на ордена, за гражданска заслуга, IV степенъ по случай армейскитѣ спортни състезания.

Председателтъ на Бургаската окръ. постоянна комисиия г. Козаровъ посети града ни на 25 юлий. Той пжтува, съ съ целъ да проучи условията за преки съобщения между двата окръжи Шуменъ и Бургасъ. Г-нъ Козаровъ посети старинитѣ въ Патлейна и музея въ града и е останалъ възхитенъ отъ добрата уредба на последния.

Питкепродавското сдружение „Св. Трифонъ“ въ Шуменъ е взело решение отъ 4 того да не продава бира, като иска намаление цената на бирата и подобрене качеството ѝ. Взетото решение е твърде навременно и похвално.

Бръснарницата „Луксъ“ на Илия Стойчевъ, се намира срещу Б. Н. Банка.

Въ Върбица е измѣрено мѣстото за гара. Отмѣненъ е строежа отъ тѣснолинейка на нормална линия.

Стопанството „Тича“ въ с. Долень-Чифликъ отпразднува на 2 августъ патронния си празникъ. Имаше парадъ на трудовациитѣ, народна трапеза и трудовашки игри.

Всички божии създания обичатъ захарта. Животнитѣ въ гората я получаватъ чрезъ меда, насѣкомитѣ чрезъ цвѣтята, а домашнитѣ животни, като кучето и коньтъ съ удоволствие я хрускатъ отъ нашитѣ длани.

Разкопкитѣ въ Древния дворецъ на Симеона продължаватъ. Разкрити сж галеритѣ

Старинитѣ въ Патлейна и златната Симеонова църква, привличатъ много туристи и се посещаватъ отъ много ученици отъ всички краища на България.

Малкитѣ деца нѣматъ кѣмъ нищо друго такова влечение, както кѣмъ захарта. Щастливитѣ гризачи на бучка захаръ инстинктивно схващатъ че захарта е най-добра и нежна храна.

Печеливши билети отъ лотарията въ полза на Читал. Развитие теглена на 26 VII т. г. По 1000 лв. № 3809, 7905, 9698, 8421, по 5000 № 63 46 10,000 лв. № 1567 по 500 лв. №№ 9853, 8169, 7886, 9430, 3657, 6493 по 200 лв. №№ 2564, 6688, 1848, 6048, 1482, 7536, 0693, 6245, 2533, 4135, 8611, 1407, 2366, 8750, 1280, 5169

Общината е закупила два свински разплодници отъ чифлика кабиюкъ.

Денътъ на Караджата ще се отпразднува на 10 того.

Министерството на народната просвѣта е издало нареждане да се считатъ уволнени отъ началото на идната учебна година всички учители съ 25 годишна и повече отъ 25 годишна служба, които не сж глави на семейства.

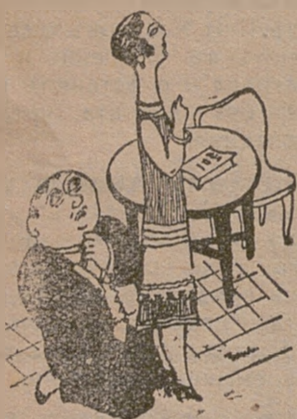
Изказване благодарностъ кѣмъ читателитѣ и абонатитѣ ни отъ с. Върбица, които ни подкрепиха съ внасяне на абонамента.

Книги за подвързия се приематъ въ редакцията.

Криза!

Криза! Криза! Всѣки вика
и зове ви за борба!
Криза! Криза! тѣжно шепнатъ
вечъ и детскитѣ уста!
Криза! Криза! Не излиза...
иде измръме, господа!
Криза! Криза! вечъ не стига
и последната парѣ.
Страшна криза вечъ заседна
по паланки и села
тая криза ни дотегна
вечъ на клетитѣ сърдца.
Криза! Криза! Хайде всички
на протестъ и на борба
Чашитѣ дигнете смѣло,
шумно, въ Калювата механа!

Рачо Румичъ.

Тя: Ще се закълнешъ ли,
че не ме обичашъ зарадъ паритѣ ми?

— Той: Ако ми дадешъ
100000 лева ще се закълна.

— Но г-не, не забравяйте,
че съмъ омъжена.

— Добре госпожо! Тогава
забравете вие това!

Краятъ на една любовъ.

Момци не вѣрвайтена изгоритѣ си.

Случката станала тия дни
въ престолния ни градъ Преславъ.
Момъкъ единъ отъ горната махла билъ влюбенъ до полуда въ една мома отъ долната махла. Момата за да изпита силата на пламенната му и буйна младежка любовъ поискала отъ възлюбления си, да и купи чифтъ обувца. Зеръ сега живѣемъ въ вѣка на смѣткитѣ, защо да не използва пламенитѣ чувства на изгорѣлия по нея.

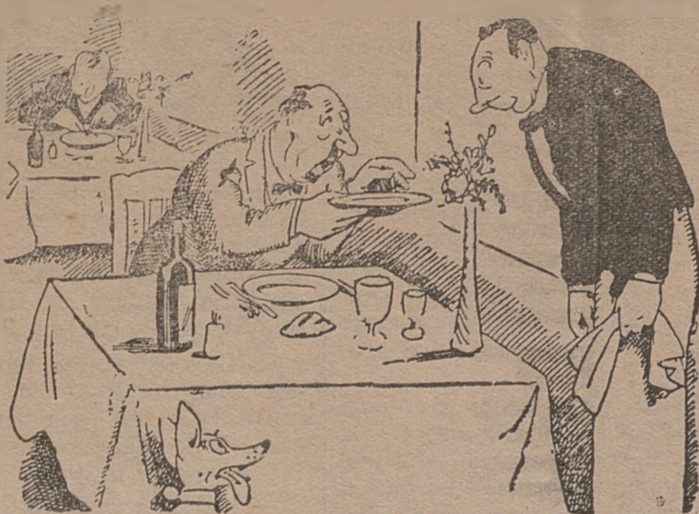
Любовъта граници не знае. Младежътъ макаръ и беденъ решилъ да прибѣгне до крайни срѣдства и да докаже, че е готовъ на жертви предъ олтара на любовта. Баща му вѣршѣлъ на една отъ вършачкитѣ. Една вечеръ, заслѣпенъ отъ силна любовъ младежа смѣква отъ колата човалъ жито, продава го и съ паритѣ купилъ мечтанитѣ обувца на любимата на сърдцето му.

Нали жената е невѣрно и непостоянно същество, следъ като получила обувцата охладняла къмъ изгорника си и му подхвърлила динена кора, а най печалното, че люто се подиграла съ него. Бащата на влюбения научава се за липсата на житото и за да охладни чувствата му настила го здравата по заднитѣ му телеса.

И така нещастния младежъ е постигнатъ отъ две злополучия: измамена любовъ и прошарени части.

Ергени не се хващайте на женска вѣдица, за да не ви постигне сжщата участъ.

СМѢХЪ И ЗАКАЧКИ

— Тази порция ме кара да се смѣя. Та тя е много микроскопична

Келнера: Можете свободно да се смѣете за смѣхъ пари не вземаме.

Оригинали изъ Герлово.

Пустота би било въ свѣта, ако не бѣха великитѣ хумористи и сатирици, да внесѣтъ свежа струя въ дѣлничността на живота, а още по пуста би била красивата Герловска долина, ако не бѣше се заселилъ тамъ Шкодната Рачо.

Всѣки единъ пѣтникъ щомъ мине презъ с. Кара Демиръ като магнитъ е привлеченъ отъ внушителната табела на заведението му „Розова долина“ кждето за проклетие нѣма нито стрѣкъ роза, нито шипка, нито поменъ отъ нея и громкия му заповѣднически гласъ, съ затрогваща интонация ще те накара непременно да се отбиеши и отъ любопитство да разгледашъ голѣмия щабъ на оберкелнеритѣ и гарсонитѣ на които заповѣдва, а самъ си прислужва, защото фактически тѣ не сжществуватъ. Щомъ изрече поржчката пренасяшъ се въ нѣкои парижки локалъ, и вкусиши ли отъ сервираното, даваши право на думитѣ му, че само на три мѣста въ свѣта щенамѣриши нѣщо хубаво: въ Кара Демиръ, София и Парижъ!

Преди 2 години Кара Демиръ е било най обикновено село, а сега славата му се прѣска по четиритѣ краища

на Герловото и то само за това, че Шкодната сее заселилъ тамъ. По своя гласъ съперници на най добрия пѣвецъ отъ миланската скала, а по начина сервиране на най ловкия придворенъ лакей отъ епохата на Людовикъ XIV.

Вечеръ, когато зефирния вецъ освѣжава изморенитѣ работници по полето, и мѣстнитѣ чиновници начело съ началникъ станцията и секр.-б-ка и еснафи съ бай Иванъ Абджиевъ, насядали предъ феерично освѣтеното му заведение, съ охота слушатъ геройскитѣ подвизи на Шкодната срасналъ и отдавалъ по голѣмата частъ отъ живота си въ нашата армия.

Славата, величието на Герлово — това е Шкодната. Беденъ но съ богата душа, върши своята душеспасителна работа, старитѣ ободрява, младитѣ насърчава, а угнетенитѣ утешава, тъй както е казалъ Соломонъ въ притчитѣ си:

„давайте спиртно питие на она който загива, и вино на огорчения духомъ; за да пийне и забрави сиромашията си.“

И да не помни вече злостраданието си“

Паладинъ.

Рибарска експедиция.

Завчера една риболовна експедиция отъ 7 души съ достатъчно мрежи, ржководена отъ душманина на рибата Ангелъ Хинковъ — губернатора и помощника му Иванъ — стажантъ крѣчмаря, отиватъ съ Върбишкия автомобилъ въ Преславското дефиле, приготвятъ буйни огнюве за нещастната риба и следъ 13 часовъ упоритъ ловъ успѣватъ да хванатъ 6 главочета отъ по „единъ ловжийски килограмъ“ и понеже не сж могли да ги подѣлятъ поравно, ги продали на бай Марина — кафеждията за да си платятъ автомобиля. Сжщата експедиция, разчитайки на сигурната си професия, не сж си взели никакво ядене, а за да не умратъ презъ деня гладни, изпасали лахута въ нивата на „Делито“ отъ Карадемиръ. За да спечелятъ купата въ герловската ловна областъ, тия дни, специализиралия се въ Павелъ бани Бай Маринъ — трудолюбивъ кафеждия и Вълчанъ — търговеца на самсарски кожи, съ мрежи саци и сирене за всѣки случай, готвятъ ново изстребление на рибата.

Съобщава на клиентитѣ си, че се ремонтиралъ и прислужва като могоцилъ 5 конски сили. ЛЖЖА НЪМЯ. Механата хладна а МЕЗЕТО отъ БАДАЛА.

БЪЧВАРСКАТА РАБОТИЛНИЦА

— на —

Миланъ Дебеляковъ

изработва по поржчка ракиени и конячни БУРЕТА отъ 30 литри нагоре и винени БЪЧВИ отъ 300 литри до 3,000 литри отъ чистъ бѣлъ и сухъ джбовъ материалъ.

Работа АКУРАТНА. — Цени УМѢРЕНИ.

Иванъ Юрдановъ Ламбовъ

Търговецъ — Преславъ.

Продава разни колониални и желѣзарски артикули. Въ месарницата се намиратъ винаги доброкачествени суджуци пастарма и прѣсно месо.

Стоянъ Димитровъ водопроводно бюро.

Приема инсталирането и прокарва частни водопроводни инсталации. Ангажирва се въ доставката на скоби, тржби и разни части нуждни за водопроводитѣ въ дворове и кжщи.

ПРОДАВА СЕ ловджийска пушка, чифтъ белгийска 16 калибъръ, малко употребявана, запазена,

— на износна цена. —

Споразумение: САЛИ ХАСАНОВЪ КАФЕДЖИЯ — Преславъ.

ВАЖНО ЗА КОЛАРИТѢ

Върбишката Популярна Банка

Разполага съ ограничено количество сухи букови **НАПЛАТИ**. Продава на износна цена. Заинтересуванитѣ колари, да се отнесатъ къмъ банката.

1 — 2

ПОСЕТЕТЕ НОВООТКРИТИЯ МАГАЗИНЪ ВАРНА

на РАДИ ДОЧЕВЪ до мировото сждилище.

Продава всѣкакви бакалски, колониални галантерийни стоки, анилинови бои за преждъ и пр.

МЕСАРНИЦАТА

на

СЛАВИ БАДАЛОВЪ

разполага всѣкога съ прѣсно телешко и говеждо месо, отлично приготвени суджуци, кѣлцано месо съ всички гарнитур и миризми. Реже месо кой отъ кждето желае.

Намира се до ПЪШПЪРА.

Четете „Преславски Вести“